

ת"פ (חיפה) 17860-02-21 - מדינת ישראל נ' ג.ד.ת.ן גז חדרה בע"מ חברות

ת"פ (חיפה) 17860-02-21 - מדינת ישראל נ' ג.ד.ת.ן גז חדרה בע"מ חברות שלום חיפה
ת"פ (חיפה) 17860-02-21
מדינת ישראל

נגד

ג.ד.ת.ן גז חדרה בע"מ חברות

גילי קיפר

3. דן טלר

בית משפט השלום בחיפה

[05.11.2024]

לפני כבוד השופטת רונה פרסון

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בכתב אישום מתוקן בעבירה של הפעלת מחסן גפ"מ ומחסן עזר ללא אישור - עבירה לפי סעיף 2(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מכלים ומכלי מחנאות במחסן גפ"מ ובמחסן עזר) תשנ"א -1992, יחד עם סעיפים 25(א), (ב) ו-(ג) ו-26 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט - 1989 (להלן: "חוק הגז"), ובעבירה של איסור שימוש והובלת מכלים זרים ללא יפוי כוח - עבירה לפי סעיפים 3(א) ו-3(ב) (4) לצו הגז (בטיחות ורישוי) (מכלי גפ"מ מטלטלים), תשע"ה - 2015 יחד עם סעיפים 2 ו-25(ב) ו-26 לחוק הגז. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת מס' 1 חברה, עוסקת בשיווק, חלוקה והספקת מכלי גפ"מ וסוכנות גז של חברת גז עבדו (להלן: "החברה" או "נאשמת 1").

הנאשמים מס' 2 ומס' 3 נושאי משרה ומנהלים בחברה (להלן: "נאשם 2" ו-"נאשם 3").

על פי האישום הראשון, ביום 13.2.20 בחדרה, נמצאה משאית איסוזו (להלן: "הרכב") השייכת לנאשמים ועליה ועל הקרקע לידה 90 מכלי גפ"מ; על המשאית נמצאו 50 מכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד ו-27 מכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג כל אחד של ספקים שונים (להלן: "המכלים הזרים") ומחוץ למשאית על הקרקע 8 מכלים במשקל 48 ק"ג כל אחד ו-5 מיכלים במשקל 12 ק"ג כל אחד ללא כל אמצעי בטיחות (להלן: "המחסן").

על פי האישום השני, ביום 20.11.20 בפרדס חנה כרכור, נמצאו שתי משאיות (להלן: "הרכבים") השייכות לנאשמים כשעליהן ועל הקרקע לידן 192 מכלי גפ"מ בגדלים שונים של ספקים שונים שאינם בסימון ספק הגז מבלי שהיה להם רישיון להפעלת מחסן גפ"מ וללא יפוי כח כדין;

על רכב אחד נמצאו 61 מכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד ו-20 מכלים במשקל 48 ק"ג כל אחד, ועל הרכב השני נמצאו 49 מכלים במשקל 12 ק"ג כל אחד ו-14 מכלים במשקל 48 ק"ג כל אחד. מחוץ לרכבים, על הקרקע, נמצאו 11 מכלים במשקל 12 ק"ג כל אחד ו-7 מכלים במשקל של 48 ק"ג כל אחד, 25 מכלים במשקל 5 ק"ג כל אחד, 5 מכלים במשקל 2.5 ק"ג כל אחד.

2. לבקשת ב"כ הנאשמים, הופנו הנאשמים 2 ו-3 לקבלת תסקירי שירות המבחן. כמו כן, הופנו הנאשמים לקבלת חוות דעת הממונה על עבודת השירות.

3. בתסקיר מיום 1.5.24, בעניינו של נאשם 2, תיאר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות והרפואיות והשתלבותו במסגרת השונות. תיאר כי הנאשם 2 סובל מבעיות רפואיות בגין הוא נוטל קנאביס בהיתר. תיאר כי בשנת 2019 תרם הנאשם 2 כליה לאשתו. תיאר כי בהתייחסותו לביצוע העבירות הודה הנאשם 2 בעובדות כתב האישום המתוקן תוך שזיהה כי פעל בחוסר אחריות ומתוך צורך בתחושת שליטה. תיאר כי לצד נטייתו למזער חומרת העבירות, הכיר הנאשם 2 באחריות המוטלת עליו כבעל חברה העוסקת בחומר רגיש להימנע בכל מחיר מסיכונים פוטנציאליים. תיאר כי לדברי הנאשם, וכפי שעולה מאישורים שהציג, בתקופה בה בוצעו העבירות נוכחותו ומעורבותו בהפעלת החברה הייתה דלה, זאת על רקע הפרוצדורה הרפואית שעבר ומשבר נפשי אותו חווה באותה שנה. תיאר כי הנאשם 2 ביטא הסתייגות מפני השתלבותו בטיפול קבוצתי. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן להימנע מענישה בדמות מאסר, בין בפועל ובין בעבודות שירות, ולהשית עליו צו של"צ בהיקף של 350 שעות, לצד מאסר על תנאי.

4. בחוות דעת הממונה מיום 21.1.24 ביחס לנאשם 2, נמצא הנאשם מתאים לשאת מאסר בעבודות שירות במגבלות.

5. בתסקיר מיום 4.4.24 בעניינו של נאשם 3, תיאר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות והרפואיות, יציבותו במסגרות השונות ותפקודו התקין. תיאר כי בעקבות בעיה רפואית קשה של הנאשם, לפני כ-5 שנים, הוא נותח ומאז נמצא במעקב רפואי אינטנסיבי ונוטל טיפול תרופתי וכיום מצבו הרפואי יציב. תיאר כי הנאשם 3 התקשה לקבל אחריות מלאה באשר למיחוס לו בכתב האישום המתוקן. תיאר כי הנאשם 3 שלל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים ובדיקת שתן שנערכה לו העידה על ניקיון מסמים. התרשם כי הנאשם 3 מתקשה לבטא הבנה ואמפתיה לתוצאות ולסכנות האפשריות בהתנהגותו, וכי הוא משתמש במנגנוני הגנה של הכחשה ומינימליזציה מחומרת מעשיו. עוד התרשם כי הנאשם 3 אינו מביע מוטיבציה לשינוי דפוסי התנהלותו ולא הביע נזקקות לטיפול או שינוי בתחום כלשהו בחייו. בשקלול הפרמטרים ציין שירות המבחן כי לא ניתן לשלול קיומו של סיכון להישנות עבירות בעתיד. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על עונש מוחשי בדמות מאסר קצר אשר ניתן יהיה להמירו בעבודות שירות, בנוסף לעונש מותנה מרתיע וקנס כספי.

6. בחוות דעת הממונה מיום 11.1.24 ביחס לנאשם 3, נמצא הנאשם מתאים לשאת מאסר בעבודות שירות במגבלות.

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציין כי הנאשמים הודו והורשעו בעבירות שעניינן הפעלת מחסן גפ"ם בשתי הזדמנויות שונות והחזקת מיכלים זרים. טען כי בסה"כ אחסנו הנאשמים 282 מכלים, וכי מדובר בכמות גדולה מאוד שאוחסנה בשני מקומות שחלקם באזורי מגורים. טען כי מדובר באנשים שעוסקים בגז ומכירים את הוראות הדין כך שהעבירות בוצעו ביודעין ומדובר בנסיבה לחומרה. טען כי המקרה חמור גם ביחס לאופן החזקת המכלים כפי שנמצאו במחסן, חלקם על משאית, חלקם על הקרקע, כאשר בשני המקומות בהם אוחסנו לא היה כלל פיקוח. טען כי בנסיבות אלה, פיצוצים של גז היו עלולים להחריב שכונה שלמה. טען כי במקרה מיוחד זה, שהוא חריג בכמות המכלים ואופן וצורת אחסנתם, יש להעביר מסר ברור לעוסקים בגז ולאחרים שלא לזלזל בהוראות הדין. טען כי מדובר במעשים הפוגעים קשות בערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחונן תוך זלזול מופגן בהוראות הדין. הפנה לפסיקה לעניין מתחם הענישה. טען כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, קנס בין 50,000-150,000 ₪ בנוסף לענישה נלווית, התחייבות ומאסר מותנה. טען כי מדובר בחברה ונושאי משרה בה, ועל פי סעיף 25 ג' לחוק הגז יש להטיל על החברה כפל קנס במקרה הזה ועל הנאשמים שילוש הקנס בנוסף לשנת מאסר. טען כי מגמת הפסיקה היא להחמיר משמעותית בכל מה שקשור בעבירות הגז וזאת לאור הפוטנציאל והסכנה הטמונה בהתעסקות בגז וסיכון שלום הציבור. לאור האמור, ביקש להטיל על כל אחד מהנאשמים 2 ו-3, ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, קנס בסך 50,000 ₪ לכל אחד, התחייבות ומאסר מותנה. ביחס לחברה, הנאשמת 1, ביקש להטיל קנס בסך 150,000 ₪ בנוסף לעונשים נלווים צופי פני עתיד. עוד טען כי ביחס לעבירה של מכלים זרים, הקנס המנהלי לכל מיכל זר הוא 1,670 ₪, וכי על פי הפסיקה קנסות המוטלים בהליך הפלילי צריכים להיות בשיעור דומה ואף גבוה מהקנס שהיה מוטל לו היה מדובר בהליך מנהלי. לכן, טען כי בשקלול נכון על עבירת החזקת מכלים זרים מדובר בקנס גבוה של מאות אלפים.

8. ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש ציין כי מדובר בארועים משנת 2020, וכי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגד מי מהנאשמים תיקים נוספים. טען כי הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן ולקחו אחריות על מעשיהם וחסכו זמן שיפוטי. טען כי האירועים התרחשו במהלך תקופה לא קלה עבור שני הנאשמים. לגבי הנאשם מס' 2, טען כי אשתו סבלה באותו זמן ממחלת כליות קשה מאוד ובסופו של דבר הנאשם תרם לה כליה. לגבי הנאשם מס' 3, טען כי באותה תקופה היה אחרי ניתוח של גידול בגזע המוח והיה נתון בטיפולים רפואיים. לגבי נסיבות ביצוע העבירה, טען כי המשאיות חנו במרחק של 400 מטר ממקום מגורים ולא נשקפה סכנה לחיי אדם. טען כי מתחם העונש הראוי נע בין מאסר מותנה וקנס ועד 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. הפנה לפסיקה לעניין מתחם הענישה. ביקש להתחשב בנסיבות האישיות והרפואיות המיוחדות של כל אחד מהנאשמים, ולהסתפק במאסר מותנה וקנס. הגיש מסמכים רפואיים ביחס לנאשם 3.

9. הנאשם 2 בדבריו בפני לקח אחריות על מעשיו וטען כי למד את הלקח מהמעשים וכי היום הוא פועל באופן אחר. הנאשם 3 ציין כי אין לו מה להוסיף.
דיון והכרעה

- קביעת מתחם הענישה ההולם
10. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
11. בתיקון 113 נקבע מנגנון תת שלבי לגזירת העונש. בשלב הראשון נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט "כרגיל" אל שני השלבים הבאים, קרי יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע. לעומת זאת, אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר בכמה אירועים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, 5.8.13).
12. בעניינינו, הנאשמים נותנים את הדין כאן בגין שני אישומים. האישום הראשון מתייחס לאירוע מיום 13.2.20 בחדרה. האישום השני מתייחס לאירוע מיום 20.11.20 בפרדס חנה בכרכור. בכל אחד מהאישומים מדובר בריבוי עבירות של החזקת ואחסנת מכלי גז ללא היתר ובעבירות של איסור שימוש והובלת מכלים זרים. בפסיקה נקבע כי מילוי או הובלת כל מיכל גז מהווה עבירה נפרדת העומדת בפני עצמה, ועל כן מדובר בריבוי עבירות ולא בעבירה אחת מרובת פריטים. ראו בעניין זה הדברים שנפסקו בע"פ (חיפה) 25432-04-13 אובק גז בע"מ נ' מדינת ישראל (29.9.13):
- "אוסף כי לטעמי פרשנות לפיה ניתן לראות בעבירה בה הורשעו המערערים כעבירה אחת רבת פריטים מרוקנת מתוכן את תכלית החקיקה והופכת את העבירה לעבירה כלכלית כזו שמשתלם לבצעה. בכך חותרת הפרשנות הרואה במעשה מסוג זה שבפנינו כעבירה אחת רבת פריטים תחת תכליתה של הוראת החוק הבאה, בראש ובראשונה, להוות מנגנון אסדרה..."
- עם זאת, במרבית המקרים, כפי שעולה מפסיקת בתי המשפט, כאשר נאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות מאותו סוג, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות ונגזר עונש כולל, כאשר ריבוי העבירות נלקח בחשבון בבחינת חומרת הנסיבות.
- מאחר שמדובר בעבירות דומות, ביחס למספר (רב) של מיכלי גז אשר בוצעו בשני ארועים נפרדים בשיטה דומה כחלק ממסכת עבריינית אחת על ידי אותם נאשמים, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)), ניתן לראות בהן אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בהתאם לכך, אקבע מתחם עונש הולם אחד לכל אחד מהנאשמים, הכולל את כלל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
13. הנאשמים פגעו במעשיהם בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, ביטחונם ובריאותם, וכן בערך קדושת החיים, שמירה על שלמות הגוף והרכוש.
14. על מגמת החמרה בעבירות הקשורות בענייני גז עמד בית המשפט העליון ברע"פ 8446/15 גיל אקנין נ' מדינת ישראל (14.12.15):

"ביחס לפוטנציאל הסיכון הגלום בביצוע עבודות גפ"מ על ידי מי שלא הוכשר והורשה לעסוק בכך, נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים, שהוזכרו בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד ולא מיותר להביאם שוב כאן (הגם שהם נאמרו בנסיבות שאינן זהות לנסיבות המקרה שבפני):

"אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים. הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת החיים..." (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 60838-01-13 מדינת ישראל נ' אלטורי (9.2.2015)).

וכן:

"המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו" (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 39924-02-14 מדינת ישראל נ' גבור (19.3.2015)).

כך גם ברע"פ 7941/15 מוחמד גבור נ' מדינת ישראל (10.2.16):

"יובהר כבר עתה, כי גפ"מ - שכינויו בשפת היום-יום הוא "גז בישול" - הוא חומר המאופיין בהתלקחות, וכאשר תכונה זו יוצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, חובת רישיון לעוסקים בגפ"מ בחוק הגז, והוראות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בצו הגז (בטיחות ורישיון) (בטיחות ההחסנה של מיכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ומחסן עזר), התשנ"ב-1992 (להלן: צו הגז)."

15. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, הנאשמים 2 ו-3 הם המנהלים והבעלים של החברה, הנאשמת 1, כאשר עיסוקם בתחום הגז הוא מזה שנים רבות, והם מודעים היטב לסכנה הגלומה במעשיהם, ואף מודעים להוראות החוק והצווים מכוחם נקבעו התנאים ביחס לאופן ההחזקה והאחסון של מיכלי גפ"מ. הנאשמים במעשיהם יצרו פוטנציאל סיכון אדיר לפגיעה בחיי אדם. חומרה יתרה מצויה הן במספר הגבוה של המיכלים אותה אחסנו הנאשמים (90 מיכלים בארוע הראשון ו-192 בארוע השני) והן במשקלם הכולל של המיכלים. חומרה נוספת מצאתי בכך שהנאשמים אחסנו את המיכלים בתוך משאיות, וכן על הקרקע מחוץ למשאיות, ללא כל אמצעי בטיחות או פיקוח, והעמידו את המשאיות באזורים שאינם מיועדים לכך, ובאופן אשר העמיד את האוכלוסייה המצויה או המתגוררת בקרבת מקום בפני סכנה מוחשית. במצב דברים זה, במידה, וחלילה, אחד המיכלים היה מתפוצץ עלול היה לגרום גם לפיצוץ מיכלים נוספים, והפגיעה בנפש היתה עלולה להיות קשה ביותר.

16. מידת הפגיעה בערכים המוגנים, לאור הסיכון שיצרו הנאשמים בהתנהגותם, היא ממשית הגם שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

17. על מדיניות הענישה הנהוגה, ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים (ואתייחס להלן גם לפסיקה אליה הפנו הצדדים):
· רע"פ 5798/16 יובל עובדיה נ' מדינת ישראל (26.7.16): המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של שימוש פחזני בחומר דליק וניהול עסק ללא רישיון. המבקש החזיק במכולה ובמחסן פיראטי שהקים 53 מיכלי גז במשקל 48 ק"ג ו-15 מיכלים במשקל 12 ק"ג, וכן משאבה פרטית מאולתרת. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין חודשי מאסר ספורים ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, כאשר "במקרים הקלים" אפשר שירוצה המאסר בעבודות שירות. לצורך קביעת העונש התייחס בית המשפט לכך שהעבירות בוצעו תוך כדי הליך פלילי אחר שהתנהל כנגד המבקש באותה עת. בית משפט השלום גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נילוית. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.
· עפ"ג 6468-05-24 מדינת ישראל נ' חאלד אלג'בור (26.6.24): המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של ביצוע פעולת ספק גז ללא רישיון וכן הקמת מתקן גז טעון היתר ללא היתר. בגזר דינו של בית משפט קמא (ת"פ (ב"ש) 59653-01-22 מדינת ישראל נ' פואד אבו עביד ואח' (31.3.24)), תואר כי המשיב (שהוא הנאשם מס' 3 בבית משפט קמא) הוא עובד של הנאשם 1 ושימש כנהג חלוקה של מיכלי גפ"מ. בבית בו התגוררו המשיב ואחר אוחסנו כ-162 מיכלי גפ"מ: 4 מתוכם ברכבו של האחר, 23 מיכלים במשקל 12 ק"ג ו-6 מיכלים במשקל 48 ק"ג אוחסנו בחצר הבית. בתוך משאית הובלה וחלוקה אשר בבעלות הנאשם 1 ואשר הוחנתה בחצר הבית על ידי המשיב נמצאו 133 מיכלים במשקל 12 ק"ג, כשביחס לחלקם לא היה טופס הובלה ואחסון. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם 3 (המשיב) כולל מאסר קצר ועד שנת מאסר, קנס שנע בין 12,000 סך 70,000 ₪ וענישה נלווית. בית משפט קמא גזר על המשיב מאסר לתקופה של חודש בעבודות שירות, קנס בסך 13,000 ₪ לצד ענישה נלווית. המאשימה הגישה ערעור על קולת העונש ולאור המלצת בית המשפט המחוזי גזר הדין הוחמר באופן שהקנס הועמד בהסכמה על 30,000 ₪, כאשר בית המשפט ציין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם המשיב אף שרכיב המאסר בפועל מקל עימו.

· עפ"ג 9181-06-23 מדינת ישראל נ' אלנעאמי (20.3.24): המשיב הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של ביצוע עבודות ספק גז ללא רישיון והפעלת מתקן גז טעון היתר ללא היתר. הנאשם אחסן במכולת שבבעלותו, באזור התעשייה בחורה, 21 מכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד ומיכל גפ"מ במשקל 48 ק"ג, וכן משאבת סולר פעילה ללא היתר. לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירה דומה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל, קנס שנע בין 8,000 ₪ ועד 20,000 ₪ וענישה נילוויית. בית המשפט השלום ציין כי בשל העובדה שהמאשימה לא עתרה להשתתף מאסר בפועל, לא מצא להטיל רכיב ענישה כאמור, גם לא בדרך של עבודת שירות. בית משפט השלום גזר על הנאשם קנס בסך 18,000 ₪, מאסר מותנה והתחייבות. המאשימה ערערה כנגד גובה הקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע את המתחם ביחס לרכיב הקנס כנע בין 20,000 ₪ ל-40,000 ₪ והעמיד את הקנס על 28,000 ₪ וקבע כי יתר רכיבי הענישה יעמדו בעינם.

· ת"פ (צפת) 69390-06-20 מדינת ישראל נ' זידאן (20.7.23): הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של עיסוק כספק גז ללא רישיון, הפעלת מחסן גפ"מ ומחסן עזר ללא היתר ואיסור שימוש. הנאשם הפעיל מחסן גפ"מ בשטח פתוח בגוש חלב, שם החנה משאית עמוסה במיכלי גפ"מ בגדלים שונים ושל חברות שונות. על המשאית ועל הקרקע נמצאו 70 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד, 58 מיכלי גפ"מ במשקל של 48 ק"ג כל אחד ומיכל אחד במשקל 2.5 ק"ג. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין עונש מאסר בפועל לתקופה קצרה, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות במקרים המתאימים, לבין עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, וקנס הנע בין 20,000 ₪ לבין 80,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוויית.

· ת"פ (חיפה) 63556-05-20 מדינת ישראל נ' דיאב (20.7.22): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של עיסוק כספק גז ללא רישיון, הפעלת מחסן גפ"מ ומחסן עזר ללא היתר באזור מגורים ואיסור שימוש. במסגרת האישום הראשון, נטען כי הנאשם אחסן בביתו, במרתף, וברכב חונה, 23 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד, 14 מכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג כל אחד (סה"כ 37 מיכלי גפ"מ), וכן צינור אלסטומרי למילוי גפ"מ. במסגרת האישום השני, נטען כי הנאשם אחסן בביתו ובחצריו 12 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד, 14 מכלי גפ"מ במשקל 48 ק"ג כל אחד ו-2 מכלי גפ"מ במשקל 5 ק"ג כל אחד (סה"כ 28 מכלי גפ"מ). בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד קנס כספי משמעותי בגובה עשרות אלפי שקלים והתחייבות להימנע מהעבירה. בית המשפט גזר על הנאשם קנס כספי בסך 20,000 ₪ לצד התחייבות.

18. ביחס לרכיב הקנס, מדובר ברכיב משמעותי בענישה בעבירות מסוג זה שכן בבסיסן ניצב לרוב מניע כלכלי. ביחס לקנס בעבירה של הובלת מכלים זרים, בעפ"ג 19152-06-22 מדינת ישראל נ' תווינא (16.2.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה, קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המאשימה ביחס לגובה הקנס שהושת על הנאשם, אשר הורשע בעבירות של עיסוק כספק גז ללא רישיון, איסור שימוש והובלת 88 מכלי גז. בית המשפט העמיד את הקנס על סך של 27,000 ₪ במקום 9,000 ₪, וקבע כי בקביעת הקנס הפלילי יש להתחשב בגובה הקנס המנהלי שהיה מוטל לו היה מדובר בהליך מנהלי:

"סבורים אנו שהעונש שנגזר מקל בצורה חריגה, באופן המצדיק את התערבות בית המשפט. נזכיר כי הקנס המנהלי שניתן להטיל בגין הובלת מיכלי גז ללא אישור הוא ₪ 1,500 למיכל. לא בכדי נקבע קנס מנהלי גבוה וזאת בשים לב, לנזק האפשרי מהובלה שאינה בטיחותית של מיכלי גז. אין צורך לומר את הנזקים שיכולים להיגרם ולו מפיצוץ של מיכל בודד, שאינו מבוקר ואינו תקני על כל המשתמע מכך.

בהתאם סבורים אנו, כי יש מקום להחמיר בענישה, תוך שנבהיר כי ערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם נאשם וסבורים אנו ככלל, לעתיד לבוא, שקנסות המוטלים בהליך פלילי צריכים להיות בשיעור דומה ואף גבוה מהקנס שהיה מוטל, לו היה מדובר בהליך מנהלי."

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם ביחס לנאשמים 2 ו-3 נע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, ועד עונש מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, קנס הנע בין 20,000 ₪ ועד 80,000 ₪ וענישה נלווית.

ביחס לנאשמת 1, בשים לב למספר המיכלים ומשקלם הכולל, מתחם הענישה ההולם כולל קנס הנע בין 70,000 ₪ ועד 150,000 ₪ וכן התחייבות.

גזירת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם

נאשם מס' 2

20. לא מצאתי בעניינו של הנאשם כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא או לחומרא.

21. לקולא התחשבתי בהודאתו של הנאשם 2 בכתב אישום מתוקן בהזדמנות הראשונה, נטילת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי. זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר עבר פלילי ונתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, כ-4 שנים.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי, הפיזי והנפשי, כפי שפורטו על ידי ב"כ הנאשם ובתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן תיאר כי אף שהנאשם נטה להמעט מחומרת העבירות המיוחסות לו, הוא גילה מודעות באשר לסיכון הטמון בביצוע עבירות מסוג זה וביטא נכונות לקבל את הדין בגין מחדליו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי העבירות המיוחסות לנאשם זה בוצעו על רקע היעדר פניות רגשית ופיזית לעמוד על תקינות התהליכים הבירוקרטיים, לאור התמודדותו עם משבר אשר הצריך התערבות טיפולית ותרופתית.

לחומרא שקלתי את העובדה שהנאשם הוא בעלים ומנהל בחברה, הנאשמת 1, ומשכך מוטלת עליו אחריות רבה בשים לב לתפקידו ולעיסוקו רב השנים בתחום הגז, ומשכך למעשיו עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת על חיי אדם. על כן, מצופה ממנו להקפיד אחר הוראות הבטיחות הקבועות בחקיקה ובצווים השונים. כאמור, מדובר בעבירות חמורות במסגרתן נמצא כי הנאשם החזיק, בשתי הזדמנויות שונות, ביחד עם אחרים, 282 מיכלי גז"מ (על פי הפירוט לעיל) על גבי משאיות ועל הקרקע באזורים שאינם מיועדים לכך.

לנוכח מכלול השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב למגמת הפסיקה להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה, אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן לפיה ניתן להסתפק ביחס לנאשם זה בצו של"צ ובעונשים נלווים. לענין זה של אי קבלת המלצת שירות המבחן אציין כי מי שאמון בסופו של יום על גזירת עונשו של הנאשם שבפניו תוך שקלול מכלול שיקולי הענישה הוא בית המשפט כאשר המלצת שירות המבחן היא אך פרמטר אחד מבין מכלול שיקולים אלה. אני סבורה כי בענייננו, הטלת ענישה כהמלצת שירות המבחן, אינה הולמת את חומרת המעשים והמסוכנות הרבה הנשקפת מהם ויש בה כדי לשדר מסר של זלזול בהקפדה על שלום הציבור ובטחונו וכן פגיעה בהוראות חקיקה אשר באה להגן על שלומו של הציבור. בנסיבות אלה מצאתי שיש לגזור על הנאשם מאסר מידתי אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

כאמור, הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות, והביע הסכמתו לכך.
הנאשם מס' 3

22. גם בעניינו של נאשם זה לא מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם, אותו קבעתי לעיל, לקולא או לחומרא.
23. לקולא התחשבתי בהודאתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן בהזדמנות הראשונה, נטילת האחריות על מעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי. עוד זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר עבר פלילי. בנוסף, נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, כ-4 שנים.

נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם, כפי שפורטו על ידי ב"כ הנאשם ובתסקיר שירות המבחן, ועיינתי במסמכים הרפואיים שנשרקו לתיק.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, והתקשה לבטא הבנה ואמפתיה לתוצאות ולסכנות האפשריות שבהתנהגותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משליך את האחריות להסתבכותו בפלילים על רשויות אכיפת החוק ואינו מביע מוטיבציה להליך שיקומי. שירות המבחן מצא כי במכלול נסיבותיו של הנאשם לא ניתן לשלול קיומו של סיכון להישנות עבירות בעתיד. בהתאם לכך, המליץ שירות המבחן להטיל עליו עונש מוחשי בדמות מאסר קצר אשר יהיה ניתן לבצעו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

לחומרא שקלתי את העובדה שהנאשם הוא בעלים ומנהל בחברה, הנאשמת 1, ומשכך, מוטלת על כתפיו אחריות רבה בשים לב לתפקידו ולעיסוקו רב השנים בתחום הגז. בהתאם, מצופה ממנו להקפיד על הוראות הבטיחות הקבועות בחקיקה ובצווים השונים. כאמור, מדובר בעבירות חמורות במסגרתן נמצא כי הנאשם, ביחד עם אחרים, החזיק בשתי הזדמנויות שונות, במצטבר, 282 מיכלי גפ"מ על גבי משאיות ועל הקרקע באזורים שאינם מיועדים לכך, עבירות אשר יש בהן כדי ליצור סיכון מידי וחמור לחיי אדם.

לנוכח מכלול השיקולים המפורטים לעיל, מצאתי לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולגזור על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. כאמור, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות, והביע הסכמתו לכך.

הנאשמת מס' 1

בשים לב לכך כי העבירות נעברו כאשר עומד בסיס כלכלי בעצם ביצוען, ולנוכח הנחיית הפסיקה אני סבורה כי יש למקם את עונשה באזור מרכז של המתחם שנקבע.

סוף דבר

24. לאור כלל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על נאשמת מס' 1

א. קנס בסך 100,000 ₪.

- הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.12.24 ואילך.
ב. אני מורה כי תיחתם התחייבות בסך 30,000 ₪ ע"י נציג מורשה של הנאשמת להימנע למשך 3 שנים מביצוע העבירות בהן הורשעה. התחייבות כאמור תיחתם עד ליום 19.11.24.
על נאשם מס' 2
- א. אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים וקובעת כי מאסר זה ירוצה בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו בעמותה לקשיש חדרה-אולגה, במועד שיקבע לאחר קבלת הודעת הממונה על עבודת השירות, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
ב. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 35,000 ₪.
הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.12.24 ואילך.
- ג. אני דנה את הנאשם למאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע.
ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מהעבירות בהן הורשע למשך 3 שנים מהיום. התחייבות כאמור תיחתם עד ליום 19.11.24.
על נאשם מס' 3
- א. אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים וקובעת כי מאסר זה ירוצה בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו בבית אבות "עד 120" בחדרה, במועד שיקבע לאחר קבלת הודעת הממונה על עבודת השירות, חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.
ב. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 35,000 ₪.
הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.12.24 ואילך.
- ג. אני דנה את הנאשם למאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע.
א. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מהעבירות בהן הורשע למשך 3 שנים מהיום. התחייבות כאמור תיחתם עד ליום 19.11.24.
כלל הקנסות ישולמו לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.
ניתן לשלם את הקנס בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:
* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il
* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.
אשר למיכלי הגז שנתפסו בחזקת הנאשמים - המיכלים המסומנים יושבו לבעלי הסימון שעליהם ומיכלים שאינם מסומנים יחולטו ויושמדו, בהתאם לנהלים.
זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.
המזכירות תעביר עותק החלטה זו לממונה על עבודות שירות אשר יודיע בתוך 15 ימים מועד מתאים לתחילת ריצוי עבודות השירות ביחס לנאשמים 2 ו-3. ככל שיש שינוי במקום העבודה אשר נקבע במסגרת גזר הדין, הממונה יתייחס בהודעתו גם לעניין זה.
עותק גזר הדין יועבר גם לשירות המבחן.
התיק יועבר לעיוני בהתאם.
ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.